

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **S. M.**
zastoupena Mgr. Zuzanou Hrubou, advokátkou
sídlem Dlouhá 3355/6, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Revizní komise č. 1, Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna**
sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 4. 2025, č. j. LN:2024005443/2024-REV1

takto:

- I. Rozhodnutí Revizní komise č. 1 RPB, zdravotní pojišťovny ze dne 2. 4. 2025, č.j. LN:2024005443/2024-REV1 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 261 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Zuzany Hrubé, advokátky, sídlem Dlouhá 3355/6, 702 00 Ostrava.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 8. 6. 2025 domáhala zrušení výše označeného rozhodnutí žalované. Napadeným rozhodnutím žalované bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny č.j. LN2024005443/2024-1/PL367-ROZ ze dne 3. 1. 2025, o úhradě lázeňské léčebně rehabilitační péče z prostředků veřejného zdravotního pojištění tak, že odvolání se zamítá jako opožděné.
2. Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu jako nezákonné, přičemž zformulovala tři žalobní námitky.
3. Primárně žalobkyně namítla, že nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), tj. zamítnutí odvolání z důvodu opožděnosti, neboť rozhodnutí Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny č.j. LN2024005443/2024-1/PL367-ROZ ze dne 3. 1. 2025 bylo žalobkyni doručeno dne 11. 1. 2025, konec lhůty pro podání odvolání tedy připadl na 25. 1. 2025, což byla sobota. Žalobkyně své odvolání podala následující pracovní den, tj. v pondělí 27. 1. 2025 a doručila jej do datové schránky žalované ve 20:22 hodin. Odvolání tedy bylo podáno včas.
4. Druhou žalobní námitkou žalobkyně považovala za nutné zaujmout stanovisko k závěrům žalované obsaženým v závěrečné části napadeného rozhodnutí, a to, že žalovaná formalisticky aplikovala podmínku „soustavné péče ortopeda“ bez zohlednění reálného průběhu léčby žalobkyně a zohlednění objektivního důvodu, proč vynechala kontrolu u ortopeda dne 10. 4. 2024.
5. Konečně žalobkyně namítla, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav, neboť dle názoru žalobkyně vyplývá z doložených lékařských zpráv jednoznačně, že v jejím případě jsou splněny podmínky indikace VII/7 pro absolvování lázeňské léčby. Pokud žalovaná považovala čestné prohlášení fyzioterapeuta Mgr. H. M. za nedostatečné, měla žalobkyni vyzvat, aby péči fyzioterapeuta prokázala podrobnějšími zprávami či doklady o jejím průběhu.
6. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout, neboť má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Ve vyjádření k žalobě ze dne 8. 7. 2025 uvedla, že odvolání žalobkyně bylo do datové schránky skutečně doručeno dne 27. 1. 2025, tj. v poslední den odvolací lhůty. Žalovaná zdůraznila, že odvolání bylo podáno prostřednictvím datové schránky žalobkyně jako fyzické osoby podnikající, přestože se jednalo o záležitost, která se zjevně netýkala podnikatelské činnosti, proto bylo nezbytné podání do pěti dnů (tj. do 3. 2. 2025) potvrdit jiným zákonným způsobem. Žalovaná z opatrnosti vyzvala žalobkyni podáním ze dne 3. 2. 2025 k potvrzení podání a doplnění důvodů odvolání. Doplnění odvolání ze dne 13. 2. 2025, učiněné prostřednictvím právní zástupkyně žalobkyně, nebylo potvrzeno ve

Shodu s prvopisem potvrzuje

stanovené lhůtě, proto bylo posouzeno jako opožděné. Žalovaná rovněž uvedla, že se podaným odvoláním zabývala i věcně a dostatečně zjistila skutkový stav.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna rozhodla dne 3. 1. 2025 rozhodnutím č.j. č.j. LN2024005443/2024-1/PL367-ROŽ o návrhu na úhradu lázeňské léčebně rehabilitační péče žalobkyně vystavený pro indikaci: nVII/7 a dg.: M179, ve formě péče: komplexní tak, že žádost se zamítá. Toto rozhodnutí bylo, jak vyplývá z doručenky, doručeno žalobkyni osobně prostřednictvím doručujícího orgánu dne 10. 1. 2025.
8. Žalobkyně podala proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání, které doručila Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, prostřednictvím své datové schránky jako fyzické osoby podnikající, dne 27. 1. 2025 ve 20:22 hodin. Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna výzvou ze dne 3. 2. 2025 vyzvala žalobkyni k potvrzení podání a doplnění odvolacích důvodů, zde uvedla, že z důvodu obdržení odvolání prostřednictvím datové schránky p2gi736, 47167670-S. M., S. n. 8, která byla zřízena pro žalobkyni jako pro podnikající fyzickou osobu, nikoliv tedy pro „čistě“ fyzickou osobu, je zapotřebí podané odvolání ve lhůtě 5 dnů potvrdit jednou z přípustných forem podání. Tato výzva byla, jak vyplývá z doručenky, doručena žalobkyni osobně prostřednictvím doručujícího orgánu dne 8. 2. 2025. Žalobkyně dne 13. 2. 2025 prostřednictvím datové schránky své právní zástupkyně odvolání potvrdila a doplnila chybějící náležitosti.
9. Žalovaná dne 2. 4. 2025 rozhodla napadeným rozhodnutím, v němž odvolání žalobkyně zamítla jako opožděné se zdůvodněním, že odvolání bylo možné podat do 27. 1. 2025 a žalobkyně jej podala až dne 28. 1. 2025. Žalovaná nicméně zároveň zkoumala, zda nejsou dány, v souladu se zněním § 94 a násl. správního řádu, předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení a došla k závěru, že rozhodnutí prvostupňového orgánu je v souladu s právními předpisy. Žalobkyně dle názoru žalované nedoložila splnění podmínek pro úhradu lázeňské rehabilitační péče podle dané indikace stanovené v Příloze č. 5 zákona o veřejném zdravotním pojištění, tj. absolvování soustavné ambulantní péče ve stanovených odbornostech.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
11. Krajský soud nejprve konstatuje, že napadené rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu, neboť je rozhodnutím podle § 65 s. ř. s., jak vyplývá z konstatní judikatury Nejvyššího správního soudu. Např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2013, č. j. 4 Ads 134/2012–51, NSS uvedl: „*napadené rozhodnutí žalované je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., které není vyloučeno ze soudního přezkumu podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. Napadené rozhodnutí je individuálním právním aktem, neboť se týká konkrétního subjektu (stěžovatele) a konkrétní věci (otázky poskytnutí komplexní léčebně rehabilitační péče), který byl vydán orgánem veřejné Shodu s prvopisem potvrzuje*

moci z pozice jeho vrchnostenského postavení. Zdravotní pojišťovna totiž v případě rozhodování podle zákona o veřejném zdravotním pojištění ohledně poskytnutí komplexní léčebně rehabilitační péče zcela zjevně nevystupuje v rovném postavení s pojištěncem, předmětná právní úprava je veřejnoprávní a náleží do oblasti práva sociálního zabezpečení, přičemž žalovanou bylo rozhodováno o tom, jestli bude stěžovateli poskytnuto plnění ze sociálního zabezpečení v oblasti zdravotního pojištění nebo nikoli.“

12. Pro posouzení věci je podstatná pouze první námitka žalobkyně, napadající nezákonnost přezkoumávaného rozhodnutí pro nesplnění podmínek pro zamítnutí odvolání žalobkyně jako opožděného. Jak vyplývá ze správního spisu, odvolání žalobkyně proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o úhradu lázeňské rehabilitační péče bylo doručeno do datové schránky Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny, dne 27. 1. 2025 ve 20:22 hodin. V napadeném rozhodnutí žalovaná jako důvod pro zamítnutí odvolání uvedla, že žalobkyně odvolání doručila až dne 28. 1. 2025. Ve vyjádření k žalobě již v souladu se spisem uvedla, že odvolání bylo doručeno včas, tj. 27. 1. 2025, nicméně jako argument pro správnost svého rozhodnutí tvrdila, že odvolání bylo podáno prostřednictvím datové schránky žalobkyně jako fyzické osoby podnikající, přestože se jednalo o záležitost, která se zjevně netýkala podnikatelské činnosti, proto bylo nezbytné podání do pěti dnů (tj. do 3. 2. 2025) potvrdit jiným zákonným způsobem, což žalobkyně neučinila.
13. Krajský soud se s ohledem na uvedené zabýval zejména právními účinky úkonů učiněných prostřednictvím datové schránky.
14. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu. Podle odstavce 5 téhož paragrafu podání se činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.
15. Podle § 8 odst. 1, 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) je k přístupu do datové schránky fyzické osoby oprávněna fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena. K přístupu do datové schránky podnikající fyzické osoby je oprávněna podnikající fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena.
16. Podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.
17. Výkladem posledně citovaného ustanovení se zabýval Nejvyšší soud ČR ve svém stanovisku PlsN 1/2015 ze dne 5. 1. 2017, v němž vysvětlil, že uvedené ustanovení vyjadřuje „fikci podpisu“ podání (úkonu) určité v zákoně stanovené osoby, pro kterou byla zřízena datová schránka, protože elektronické podání učiněné prostřednictvím datové schránky osoby, pro niž byla tato datová schránka zřízena, má stejné právní účinky jako elektronické podání podepsané uznávaným elektronickým podpisem této osoby. Řečeno jinak, uskutečnění elektronického podání prostřednictvím datové schránky znamená „nahrazení“ uznávaného

Shodu s prvopisem potvrzuje

elektronického podpisu, který se jinak (při jiném způsobu elektronického podání) vyžaduje jako náležitost podání.

18. Krajský soud výše uvedené promítl do poměrů projednávané věci a dospěl k závěru, že zamítnutí odvolání žalobkyně pro opožděnost je nezákonné, protože bylo podáno včas a oprávněnou osobou. Žalobkyně včas, tj. dne 27. 1. 2025 podala odvolání prostřednictvím datové schránky, kterou má zřízenou jako fyzická osoba podnikající a toto odvolání bylo nadto téhož dne do datové schránky pojišťovny doručeno. Ačkoli žalobkyně použila pro podání odvolání svou datovou schránku fyzické osoby podnikající, nemá tato skutečnost vliv na právní účinky jejího úkonu, neboť, i když se čerpání lázeňské rehabilitační péče netýká podnikatelské činnosti žalobkyně, je osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka, stále **fyzická osoba** – žalobkyně, která podáním z datové schránky elektronicky podepsala svůj úkon a nelze mít pochyb o tom, že tak učinila. Z tohoto pohledu bez ohledu na „typ“ datové schránky je třeba považovat podání učiněné z datové schránky fyzické osoby vždy za podání této osoby.
19. Již uvedené závěry jsou důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť je zřejmé, že žalobkyně podala své odvolání prostřednictvím datové schránky dne 27. 1. 2025 včas. Krajský soud nicméně považuje za vhodné uvést, že i kdyby byl výklad žalované správný, bylo by odvolání žalobkyně v návaznosti na úkony žalované v odvolacím řízení nutné považovat za odvolání včasné, neboť žalovaná zaslala žalobkyni dne 3. 2. 2025 výzvu k potvrzení podání a doplnění odvolacích důvodů se stanovenou lhůtou 5 dnů, která byla doručena žalobkyni dne 8. 2. 2025 a žalobkyně dne 13. 2. 2025, tedy ve lhůtě stanovené žalovanou, prostřednictvím své právní zástupkyně odvolání potvrdila a doplnila chybějící náležitosti. Je s podivem, že k této skutečnosti se žalovaná v napadeném rozhodnutí nevyjádřila vůbec a nadto v replice k žalobě uvedla, že odvolání bylo podáno včas, ale doplnění odvolání nebylo potvrzeno ve stanovené lhůtě. Napadené rozhodnutí je touto optikou též vnitřně rozporné.
20. Krajský soud se pro nadbytečnost nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť směřují do věcného posouzení nároku žalobkyně na úhradu lázeňské léčebně rehabilitační péče z prostředků veřejného zdravotního pojištění, které však v nynějším soudním přezkumu nemají místo.

Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud s ohledem na shora uvedené napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, ve kterém tato bude vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
22. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovanou bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek

3 000 Kč

b) náklady právního zastoupení advokátem

Shodu s prvopisem potvrzuje

- odměna advokáta za zastupování
v řízení ve výši 4 620 Kč / úkon při
těchto úkonech právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci § 7 bod 5, § 9 odst. 5
 - 2) sepis žaloby vyhl. č. 177/1996 Sb.
- 9 240 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů § 13 odst. 4
advokáta ve výši 450 Kč / úkon vyhl. č. 177/1996 Sb.
při shora uvedených úkonech právní
pomoci
- 900 Kč

*Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního
poplatku)*

15 261 Kč

Soud uložil žalované zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokátky, která žalobkyni v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 7 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení
k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 12. března 2026

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu